

РЕШЕНИЕ

№ 14189

гр. София, 24.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 07.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7869** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – чл.161 ДОПК.

Образувано е по жалба на „БУЛ ДРЙМ“ ООД, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], № 31, представлявано от управителя Е. Ц. срещу Ревизионен акт № Р-22221323004770-091-001/12.03.2024г. издаден от Г. И. М.- възложил ревизията и И. Г. К.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 821/14.06.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С..

С жалбата се твърди, че оспорения РА е незаконосъобразен и необоснован, постановен в нарушение на материалния закон. Твърди се, че при издаване на акта не са обсъдени всички доказателства и направените изводи не съответстват на действителната фактическа обстановка, което е довело до немотивирано определяне на допълнителни задължения по ЗДДС. Сочи се, че дружеството в ревизирания период е закупило множество луксозни автомобили, като дейността на „БУЛ ДРИЙМ“ ООД е била именно продажбата и отдаването им под наем, посочва се, че с оглед спецификата на въпросните автомобили, същите се реализират по-бавно на пазара. В заключение от съда се иска да бъде отменен РА, потвърден с Решението на Директора на „ОДОП“ - С..

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата, в частта за данъчния период м.10.2019г., относно доначислен данък за В. на лек автомобил М. В. GTR A. Рго- без номер в размер на 32271,20 лв.и лихви 15153,63 лв. и м.05.2023г., отказан ДК за покупка на лек автомобил М. G 63 с рег. [рег.номер на МПС] в размер на 75501,67 лв. без начислена лихва по РА и претендира разноски по списък. В писмени бележки се доразвиват съображенията изложени в жалбата.

Ответникът - ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО - ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА" - ПРИ ЦУ НА НАП С. се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 10080лв.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221323004770-020-001/08.08.2023г., връчена на 23.08.2023г. по електронен път ве била възложена ревизия на „БУЛ ДРИЙМ“ ООД, за корпоративен данък за периодите от 01.01.2018г. до 31.12.2022г. и данък върху добавената стойност за периодите от 01.01.2018г. до 30.06.2023г.

Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221323004770-020-002 от 23.11.2023г. и ЗВР №Р-22221323004770-020-003 от 21.12.2023г., издадени от органа, възложил ревизията, е определен краен срок за приключване на ревизията до 22.01.2024г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ ЖР-22221323004770-092-001 от 14.02.2024 г., връчен електронно на 15.02.2024 г. Дружеството не е подало възражение по чл. 117. ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22221323004770-091-001/12.03.2024г., издаден от Г.

И. М. - орган, възложил ревизията и И. Г. К. - ръководител на ревизията, същият е връчен на жалбоподателя електронно на 26.03.2024г. С РА са били направени корекции на декларираните резултати по ЗДДС общо в размер на 176 031,33 лв. и са били начислени лихви в размер на 61 690,04 лв.

Ревизионният акт е обжалван изцяло по административен ред пред директора на Дирекция ОДОП- С.. С Решение № 821/14.06.2024г. на Директора на ОДОП-С. РА е изцяло потвърден.

В хода на ревизията е установено, че дейността на дружеството през ревизирания период е свързана с производствена дейност, търговско представителство, посредничество и агентство на местни и чуждестранни физически и юридически лица, в страната и чужбина, вътрешна и външна търговия, внос, износ и реекспорт на стоки, строителна дейност, транспортна дейност, пътнически и товарни услуги в страната и чужбина, административни, счетоводни и други услуги, сделки с недвижими имоти, рекламна дейност.

В хода на ревизията са извършени следните процесуални действия, а именно:

Връчени са били две искания за представяне на документи и писмени обяснения от страна на ревизираното дружеството, като с тях са били изисквани първични и вторични счетоводни документи и регистри, включително фактури от доставчици, регистрирани в страни членки на Европейския съюз, транспортни документи, счетоводни документи, удостоверяващи транспортиране, получаване, заприходяване и изписване стоките, платежни и други документи, удостоверяващи извършени вътреобщностни придобивания /В./. „БУЛ ДРИЙМ“ ООД е представило исканите документи.

С Протокол №Р-22221323004770-П.-001 от 07.02.2024г. са присъединени доказателства от извършена предварителна проверка на дружеството.

Направена е и проверка в офиса на ревизираното дружество, за резултата от което е съставен Протокол №1866510 от 08.12.2023г.

Било е констатирано, че в регистрите по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС жалбоподателят е декларирал В.

на стоки /люксови автомобили/, като при проверка на доставчиците е било установено, че същите са с валидни VIN номера и са били декларирани вътреобщностни доставки по издадените от тях фактури към ревизирувания субект.

Органите по приходите са приели, че са налице основания за коригиране на декларирания от дружеството резултат по ЗДДС, като следва да бъде начислен данък върху добавената стойност на основание чл. 86, ал.1 от ЗДДС във връзка с чл. 84 и чл. 26, ал. 2 от ЗДДС в общ размер на 79 015,53 лв.- за данъчните периоди септември 2018г., октомври 2019г. и юни 2021г., за да достигнат до тези изводи са констатирали, че по част от извършените В. жалбоподателят е издал протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС и е начислил ДДС в размери, несъответстващи на фактурираните.

Данъчните органи са установили, че за месец септември 2018г. ревизираното дружество е декларирал В. на автомобил марка М. В. R., за което му е издадена фактура №556248 от 27.07.2018г. на стойност 98 000,00 евро, с левова равностойност 191 671,34 лв., с доставчик О. Г., VTN D.. Било е установено, че е осчетоводен разход за придобиване на моторно превозно средство /МПС/ в размер на 191 671,34 лв. отразен по дебита на сметка 613 „Разходи за придобиване на ДМА“. Автомобилът е заведен като актив по сметка 205 „Транспортни средства“ за сумата 192 208,08 лв. Органите по приходите са констатирали, че дружеството е издало и включило в дневника си за продажби протокол №4 от 27.07.2018г. по чл. 117 от ЗДДС, с данъчна основа в размер на 95 835,13 лв. и ДДС в размер на 19 167,13 лв. Данъчните органи са извършили и справка в системата VIES, при която било установено, че доставчикът е отразил ВОД към жалбоподателя на стойност, съответстваща на фактурираната, а именно 191 671,34 лв. Предвид установеното, ревизиращият екип е приел, че е налице основание за доначисляване на данък, тъй като дружеството е следвало да отрази получената фактура с протокол по чл. 117 от ЗДДС в дневника си за продажби за периода, в който е издадена и размерът на данъка е следвало да бъде определен върху стойността на доставката. Посочили са, че при левова равностойност на доставката от 191 671,34 лв., дължимият данък, който е следвало да бъде начислен е в размер на 38 334,26 лв., а не този определен от „БУЛ ДРИЙМ“ ООД в по- ниския размер от 19 167,13 лв. Позовали са се на чл. 84 от ЗДДС, според която данъкът при В. е изискуем от лицето, което извършва придобиването, и на основание чл. 86 от ЗДДС са направили корекция на декларирания за периода резултат, като са доначислили данък в размер на 19 167,13 лв.

Данъчните органи са установили, че за месец октомври 2019г. дружеството е декларирал В. на автомобил марка М. В. GT R A. Pro, рама W., по фактура №RG2019-1000-315 от 29.10.2019г. на

стойност 165 000,00 евро, с легова равностойност 322 711,95 лв., издадена от L. C. H. G. /посочен в дневника и фактурата с VIN[EИК]/, като издадения протокол по чл.117 от ЗДДС е бил включен само в дневниците за продажби. Доставка е била осчетоводена по дебитна сметка 613 „Разходи за придобиване на ДМА“ на стойност 322 711,95 лв. и автомобилът е заведен като актив по дебита на сметка 205 „Транспортни средства“ за сумата 322 711,95 лв. Органите по приходите са констатирани, че издаденият протокол за доставка №6 от 29.10.2019г. е с данъчна основа в размер на 161 355,98 лв., по който е начислен ДДС в размер на 32 271.20 лв. За разликата между фактурираната стойност и посочената в протокола данъчните органи са приели, че е налице основание за доначисляване на данък в размер на 32 271,20 лв.

Органите по приходите са установили, че за месец юни 2021г. дружеството е декларирал В. на автомобил марка М. В. А. G63, рама W.. За което е била издадена фактура №1 от 14.05.2019г. от ММ G., VIN D., на стойност 141 000,00 евро, с легова равностойност 275 772,02 лв. В счетоводството на ревизираното дружество лекия автомобил е заведен по дебита на сметка 205 „Транспортни средства“ за сумата 275 772,03 лв. „БУЛ ДРИЙМ“ ООД в протокола по чл.117 от ЗДДС е отразило като данъчна основа на доставката сумата от 137 886,01 лв. и ДДС в размер на 27 577,20 лв. данъчните органи са направили справка в системата VIES, от която са установили, че доставчикът е отразил ВОД по фактурираната стойност от 141 000,00 евро, предвид тези констатации са приели, че е налице основание за доначисляване на данък в размер на 27577,20лв.

Органите по приходите са определили и лихви в размер на 11 655,01 лв. за времето от 15.06.2019г. до 14.07.2021г. във връзка с установените данъци за донасяне.

Данъчните органи са установили, че за месец май 2023г. следва да бъдат начислени лихви в размер на 5 378,48 лв. за несвоевременно отразяване на протокол по чл. 117 от ЗДДС в дневника за продажби на жалбоподателя, във връзка с придобит автомобил марка М. В. М., с рама W. по фактура №1 от 22.08.2022г. на стойност 185 000,00 евро, легова равностойност 361 828,00 лв., издадена от ММ G.. Констатирани са, че автомобилът е регистриран на 16.10.2023г. с рег. [рег.номер на МПС] . Издаден е протокол № 12 от 02.05.2023г. по чл. 117 от ЗДДС отразен в дневника за продажби за периода на издаването му. На основание чл. 63, ал. 3 от ЗДДС е прието, че за времето от 15.10.2022г. до 15.06.2023г. следва да се начисли лихви в размер на 5 378,48 лв.

Органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 97015,80 лв. за периодите септември 2019г. и май 2023г., по фактури:

За месец септември 2019г. в размер на 21 514,13 лв. по фактура № 0...016 от 13.05.2019г. издадена от „АКТОН ЛОГМСТИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с предмет лек Автомобил марка М. В. А. GT 53 4 M+, рама W. с посочена данъчна основа в размер на 236 655,43 лв. и ДДС 21 514,13лв. За да достигнат до този извод органите по приходите са посочили, че лекия автомобил е регистриран на 17.06.2019г. с [рег.номер на МПС] , а на 01.08.2019г. регистрационният номер е променен на С.. Установили са, че МПС е заведено в счетоводството на „БУЛ ДРИЙМ“ ООД по дебита на сметка 205 „Транспортни средства“ и към периода на извършване на ревизията е бил осчетоводен като наличен. Данъчните органи са констатирали, че от страна на задълженото лице не е представен регистрационен талон на превозното средство. Посочили са, че съобразно разпоредбата на чл.70, ал.1, т.4 от ЗДДС не е налице право на приспадане на данъчен кредит, когато се касае за придобит лек автомобил по смисъла на § 1. т. 18 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗДДС и няма доказателства да е налице някоя от хипотезите на чл. 70, ал. 2 от ЗДДС;

За месец май 2023г. в размер на 75 501,67 лв. по фактури №0420...03813 от 30.09.2022г. и №0420...04262 от 16.12.2022г., издадени от „СИЛВЪР СТАР МОТОРС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с предмет авансово плащане за М. А. G63 и доставка на М. К. А. G63, рама W.. Данъчните органи са посочили, че е бил представен договор № [ЕГН] от 29.09.2022г. за покупка на лек автомобил марка М. А. G63, на стойност 377 508,33 лв. и ДДС 75 501,67 лв. Констатирано е било, че разходите за покупка на автомобила са осчетоводени от „БУЛ ДРИЙМ“ ООД по сметка 613 „Разходи за придобиване на ДМА“. Установено било също така, че лекия автомобил не е заведен като стока, предназначена за последваща продажба. Представен е регистрационен талон, видно от които МПС е с регистрационен [рег.номер на МПС] . Отново е установено, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит предвид разпоредбата на чл. 70. ал. I, т. 4 от ЗДДС.

Несъгласно с констатациите на данъчните органи дружеството „БУЛ ДРИЙМ“ ООД е обжалвало РА по административен ред, пред Директора на Дирекция „ОДОП“ С., който с Решение № 821/14.06.2024г. го е потвърдил изцяло.

Аргументите на административния орган са в насока, че данъчно задължено лице при извършен В. е лицето извършило придобиването, като в тази връзка по отношение на леките автомобили М. В. R., М. В. GT R A. Pro, рама W. и М. В. А. G63, рама W. такова се явява дружеството жалбоподател. Посочил е, че липсва основание по ЗДДС, данъкът да се внесе в по-малък размер от дължимия в зависимост от ползването на актива. Разяснено е, че тази възможност касае ползване на правото на приспадане на данъчен кредит, но и в този случай е обвързана с необходимостта от доказване на твърдените обстоятелства. Посочено е, че ползването на МПС за

лични нужди 50 на сто и за служебно ползване 50 на сто, без да е необходимо да се установява документално каква част от тях се отнасят към личното ползване, е предвидено в ЗКПО, чл. 215а и касае определяне на данъчната основа за формиране на данък върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 4 от ЗКПО. Като е акцентирано върху това, че ЗДДС и ЗКПО уреждат различен кръг правоотношения във връзка с публичните задължения на лицата, но единствено в ЗКПО се съдържа нарочна разпоредба, която при определени условия освобождава данъчните субекти от нуждата да докажат степента на използване на активите, такава разпоредба липсва в ЗДДС и в частта му уреждаща начисляването на ДДС.

Посочено е също така, че липсва доказателства за продажба на М. В. GT R A. Pro, рама W. в период от около четири години, предвид на което е направен извод, че това МПС не е било предназначено за продажба. Разяснено е, че задължението за начисляване на данък при осъществен В. не е обвързано с предназначението на актива. Като е отбелязано, че данъчната основа е стойността, върху която се начислява или не се начислява данък и в нея се включва всичко, получено или дължимо на доставчика при доставката.

Приета е за неоснователна и жалбата в частта за начислените лихви за несвоевременно включване на протоколите по чл.117 от ЗДДС, предвид разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗДДС. Посочено е, че оспорените публични задължения не са погасени по давност, предвид възлагане на ревизията преди изтичане на 5 годишния давностен срок по чл.171, ал.1 от ДОПК, като е направен извод, че прихващането на посочените лихви с такова задължение, което не е погасено по давност е законосъобразно.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактура издадена от „АКТОН ЛОГМСТИКС“ ЕООД е посочено, че не се констатира нито една от хипотезите на чл.70, ал.2 от ЗДДС. Като са изложени аргументи, че въпросното МПС е регистрирано, има сключена застраховка гражданска отговорност, същото е собственост на жалбоподателя от около 5 години, като тези обстоятелства са приети като доказателство за ползването на актива и съответно опровергаване на тезата на жалбоподателя, че същият се държи с цел продажба. Прието е също така, че нито една от посочените дейности в т. 1-4 на чл.70, ал.2 от ЗДДС не е основна за дружеството жалбоподател, като са изложени и аргументи в тази насока.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „СИЛВЪР СТАР МОТОРС“ ЕАД, отново е прието, че и в периода 01.09.2021г. до 31.08.2022г. и от 01.11.2021г. до 30.10.2022г. не са декларирани доставки по чл.70, ал. 2, т.1 от ЗДДС, предвид на

което е прието, че не може да се приеме, че дейността по продажба на МПС е основна за дружеството. Посочено е, че в ревизирия период са налични множество фактури: за автомобилни гуми, резервни части, сервизно и техническо обслужване на МПС, фактури за годишен технически преглед, покупка на гориво, почистване на автомобили- което е прието за доказателство, че въпросните леки автомобили се ползват, а не са предназначени за продажба.

Недоволни от Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. „БУЛ ДРИЙМ“ ООД са сезирали АССГ с настоящата жалба.

В хода на съдебното производство при разглеждане са били приети писмени доказателства представени от страните и са изслушани заключения по ССЧЕ и допълнителна ССЧЕ, същите са надлежно приобщени към материалите на настоящото производство –без възражение на страните, видно от заключенията на същите, е че:

Придобитите леки автомобили М. В. GTR A. Pro с рама W. - БЕЗ НОМЕР и М. А. G 63 са заведени в счетоводството на „БУЛ ДРИЙМ“ ООД по счет. сметка 205 Транспортни средства /сметка за отчитане на дълготрайни материални активи/ въз основа на документи, посочени в констативната част на заключението.

Стойността на изследваните автомобили е била заплатена от жалбоподателя на съответните доставчици.

Приходите от продажби на автомобили, отчетени от „БУЛ ДРИЙМ“ ООД за периода 2019г. -2023г. на годишна база, са както следва: за 2019г. са отчетени приходи от продажби на дълготрайни активи /по кредита на счет. с/ка 706/ в размер на 76 603,34 лв. /ОВ /оборотна ведомост/ на л.131 по делото/; за 2020г. не са отчетени приходи от продажби на дълготрайни активи /ОВ на л. 134 по делото/; за 2021г. не са отчетени приходи от продажби на дълготрайни активи /ОВ на л.176 гръб по делото/; за 2022г. не са отчетени приходи от продажби на дълготрайни активи /ОВ на л. 198 по делото/; за периода 01.01.2023г. - 30.06.2023г. са отчетени приходи от продажби на дълготрайни активи /по кредита на счет. с/ка 706/ в размер на 299 241,99 лв. /ОВ на л.245 по делото/.

Към 31.12.2023г. придобитите леки автомобили М. В. GTR A. Pro с рама WMX 1903791A028610 - БЕЗ НОМЕР и М. А. G 63 с рама W. и с рег. № С. са заведени в счетоводството на „БУЛ ДРИЙМ“ ООД по счетоводна сметка 304 Стоки, въз основа на фактури, договори, заповед № 231204/22.12.2023г. за инвентаризация и приложения към нея, оборотна ведомост и аналитични салда на сметка 3041 Стоки за период 01.01.2023 - 31.12.2023г.

Крайното дебитно салдо в регистър Аналитични салда на счет. сметка 3041 Стоки за периода 01.01.2023г. - 31.12.2023г. е на стойност 1 524 810,36 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна

страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 във връзка с ал. 5 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Компетентността на органа е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпреденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са

представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР, и ЗИЗВР.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Относно извършени В. от страна на „БУЛ ДРЙМ“ ООД, с които са били придобити леките автомобили М. В. R., М. В. GT R A. Pro, рама W. и М. В. A. G63, рама W., следва да се посочи, че разпоредбата на чл.84 от ЗДДС изрично сочи, че: *„Данъкът при вътреобщностни придобивания е изискуем от лицето, което извършва придобиването.“*. В тази връзка именно за дружеството жалбоподател е възникнало задължението да начисли данъка и то в пълен размер.

Относно извършеното В. на лек автомобил марка М. В. R., за което е издадена фактура №556248 от 27.07.2018г. на стойност 98 000,00 евро, с левова равностойност 191 671,34 лв., с доставчик О. G., VTN D., се установява от събраните доказателства, че „БУЛ ДРЙМ“ ООД е начислило данък в размер от 19 167,13 лв. в данъчния период месец септември 2018г., а при проверка е установено, че доставчикът е отразил продажна цена от 98 000,00 евро. Предвид на което, при реално установена цена на доставката от 191 671,34 лв. и при липса на основанията за неначисляване на данък по чл.86, ал.3 от ЗДДС, то и за лицето извършило придобиването е възникнало задължението да начисли данък в пълен размер, който в случая е 38 334,26 лв. Ето защо, правилно и законосъобразно данъчните органи са доначислили данък в размер на 19 167,13 лв. по въпросното В..

Относно извършеното В. на автомобил марка М. В. GT R A. Pro, рама W., по фактура №RG2019-1000-315 от 29.10.2019г. на стойност 165 000,00 евро, с левова равностойност 322 711,95 лв., издадена от L. C. H. G.. От събраните доказателства се установява, че стойността на доставката е била 322 711,95 лв., като на същата стойност е осчетоводено МПС-то по дебитната сметка и заведен като актив на тази стойност. В тази връзка, издаденият протокол за доставка №6 от 29.10.2019г. с данъчна основа в размер на 161 355,98 лв., по който е начислен ДДС в размер на 32 271,20 лв., включен в данъчния период месец октомври 2019г. - не отразява действителната стойност на придобития лек автомобил. Липсват и основания за неначисляване на данък по чл.86, ал.3 от ЗДДС. Предвид на което, правилно и законосъобразно данъчните органи са доначислили данък в размер на 32 271,20 лв. по въпросното В., представляващ разликата между фактурираната стойност и

посочената в протокола за доставка, тъй като безспорно от доказателствата по делото се установява, че стойността на доставката е била 322 711,95 лв.

Относно извършеното В. на автомобил дружеството е декларирал В. на автомобил марка М. В. А. G63, рама W., е била издадена фактура №1 от 14.05.2019г. от ММ G., VIN D., на стойност 141 000,00 евро, с левова равностойност 275 772,02 лв. В счетоводството на ревизираното дружество лекия автомобил е заведен като дебита за сумата 275 772,03 лв. Същевременно обаче „БУЛ ДРИЙМ“ ООД в протокола по чл.117 от ЗДДС е отразило като данъчна основа на доставката сумата от 137 886,01 лв. и ДДС в размер на 27 577,20 лв. в данъчния период месец юни 2021г. При проверка от страна на органите по приходите е установено, че доставчикът е отразил продажна цена посочена във фактурата. Предвид на което, с оглед събраните доказателства, от които се установява реалната цена на доставката от 275 772,02 лв. и при липса на основанията за неначисляване на данък по чл.86, ал.3 от ЗДДС, то за лицето извършило придобиването е възникнало задължение да начисли данък в пълен размер, който в случая е 55145,40 лв. Ето защо, правилно и законосъобразно данъчните органи са доначислили данък в размер на 27 577,20 лв. по въпросното В..

Законосъобразно и в съответствие с материалния закон са определени и дължимите лихви за забава по отношение на констатираните данъци за доначисляване за данъчните периоди септември 2018г. и октомври 2019г., като съдът споделя изцяло аргументите за приложимия закон посочен в проверявания акт.

Споделят се и изводите на органите по приходите, че се следват лихви за забава в размер на 5 378,48 лв. за несвоевременно отразяване на протокол по чл. 117 от ЗДДС в дневника за продажби на „БУЛ ДРИЙМ“ ООД, във връзка с придобит автомобил марка М. В. М., с рама W. по фактура №1 от 22.08.2022г. на стойност 185 000,00 евро, левова равностойност 361 828,00 лв., издадена от ММ G.. Дружеството жалбоподател в нарушение на чл. 63, ал.3 от ЗДДС гласящ: *„Данъкът при вътреобщностното придобиване става изискуем на 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие съгласно ал. 1 и 2.“* - е отразил придобиването едва на 15.06.2023г., а не както е следвало на 15.10.2022г. В тази връзка, правилно и законосъобразно за посочения период е начислена лихва за забава в размер на 5 378,48 лв.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „АКТОН ЛОГМСТИКС“ ЕООД и „СИЛВЪР СТАР МОТОРС“ ЕАД, следва да се посочи, че, в тежест на ревизираното лице е да установи всички предпоставки за възникването и правомерното упражняване на това право. В случая няма спор, че придобитите автомобили са „леки автомобили“ и същите отговарят на легалната дефиниция по § 1, т. 18 от ДР на ЗДДС, както и че същите са включени в активите на дружеството.

Спорен е въпросът дали продажбата на леки автомобили и извършени облагаеми

доставки с транспортни средства (отдаване под наем на леките автомобили) са основната дейност на дружеството жалбоподател в ревизираните периоди. Това в случая означава, че данъчно задълженото лице следва да установи, че са налице елементите на легалната дефиниция за „основна дейност“ дадени в § 1, т. 18а от ДР на ЗДДС, а именно: *основна е дейността на регистрираното лице, когато общата стойност на извършените от лицето доставки по една или повече от изброените в чл. 70, ал. 2, т. 1 - 4 дейности представлява повече от 50 на сто от общата стойност на всички изпълнени от лицето доставки през последните 12 месеца преди текущия месец, независимо дали са изтекли 12 месеца от регистрацията по този закон.* Според настоящия съдебен състав това не е доказано в административното и съдебното производство.

Относно придобития от „АКТОН ЛОГМСТИКС“ ЕООД лек автомобил, М. В. А. GT 53 4 M+, рама W..с регистрационният номер С.. Видно от събраните доказателства- в 12 месечен срок преди данъчния период преди м.05.2019г., а именно от 01.05.2018г. до 30.04.2019г., дружеството „БУЛ ДРИЙМ“ ООД е декларирало едно В. през м.09.2018г., без да е декларирало продажби на МПС, това само по себе си обуславя изводът, че в посочения от закона период липсват основания да се приеме, че жалбоподателят е имал за основна дейност продажба на леки автомобили, тъй като липсва извършена такава в периода. На следващо място се споделят и изводите на органите по приходите, че регистрацията на лекия автомобил, сключването на застраховка гражданска отговорност, продължителния период от пет години, през който автомобила е собственост на „БУЛ ДРИЙМ“ ООД, сочат и установяват, че въпросния актив не е закупен с цел продажба, независимо от неговото заприходяване като стока. Не се установяват и доказателства за другите наведени доводи, че въпросния лек автомобил се ползва за отдаване под наем, тъй като ако това би било вярно, то за периода от пет години, през които е собственост на дружеството жалбоподател, не е представено каквото и да е доказателство за такова отдаване под наем, за което липсва каквато и да е логика, да се съхранява лек автомобил, същият да се застрахова и обслужва без да се използва. Завеждането на лекия автомобил като стока в счетоводството на дружеството, не може да обуслови сам по себе си извода, че същият е придобит с цел продажба и това е основната дейност на дружеството за ревизирания период.

Относно придобития от „СИЛВЪР СТАР МОТОРС“ ЕАД лек автомобил М. А. G63, рама W. с регистрационен [рег.номер на МПС] . Видно от събраните доказателства- в 12 месечен срок преди данъчните периоди преди м.09.2022г., а именно от 01.09.2021г. до 31.08.2022г. и съответно преди м.12.2022г., а именно от 01.11.2021г. до 30.10.2022г., дружеството „БУЛ ДРИЙМ“ ООД не е декларирало покупки или продажби на МПС, това само по себе си обуславя изводът, че в посочения от закона период липсват основания да се приеме, че жалбоподателят е имал за основна дейност продажба на леки автомобили, тъй като липсва извършена

такава в периода. На следващо място се споделят и изводите на органите по приходите, че регистрацията, доказателствата свързани със сервизно и техническо обслужване, технически прегледи, почистване, покупки на гориво за лекия автомобил, сочат и установяват, че въпросния актив не е закупен с цел продажба, независимо от неговото заприходяване като стока. Следва да се посочи, че представените снимки, за които се твърди, че отразяват изминалите километри от леките автомобили, не се ценят /въпреки заверката им, която може да доведе до заключение, че се касае за документи/, но тогава те биха били частни свидетелстващ документ, удостоверява изгодни за издателя факти и не могат да служат за доказване на описаните в тях факти. Още повече, че в тях липсват каквито и да е индивидуализиращи белези, които да ги свържат с конкретен лек автомобил. Не се установяват и доказателства за другите наведени доводи, че въпросният лек автомобил се ползва за отдаване под наем, тъй като ако това би било вярно, то за периода от закупуването му, не е представено каквото и да е доказателство за такова отдаване под наем, за което липсва каквото и да е логика, да се съхранява лек автомобил, същият да се обслужва и поддържа без да се използва. Завеждането на лекия автомобил като стока в счетоводството на дружеството, не може да обуслови сам по себе си извода, че същият е придобит с цел продажба и това е основната дейност на дружеството за ревизирувания период.

Възраженията на жалбоподателя, че в случаят не са отчетени спецификите на продажба на „люксови автомобили“, не се приемат, тъй като както беше посочено легалната дефиниция на понятието „основна дейност“ сочи, че за да е налична такава е необходимо да се докаже, че същата представлява повече от 50 на сто от общата стойност на всички изпълнени от лицето доставки през последните 12 месеца, а в случая за ревизираните периоди липсва каквото и да е доставка от тази дейност, поради което няма как това да се приеме за основна дейност на дружеството жалбоподател.

Неотносими към предмета на спора са и наведените доводи свързани с констатации по други ревизионни производства, доколкото в настоящото се проверява законосъобразността единствено на посочения РА, както и установеното в него за конкретните ревизирани периоди.

В обобщение съдът намира, че РА, е законосъобразен и обоснован, по изложените по-горе съображения, а жалбоподателят, с оглед доказателствената тежест, която носи в процеса, не успя да обори фактическите констатации и правни изводи на ревизиращите органи, поради което жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на правния спор е основателно искането на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение в претендирувания размер от 10080 лева. Предвиденото минимално възнаграждение определено съобразно чл.161, ал. 1 от ДОПК във вр. чл. 8, ал.1, вр. чл. 7, ал. 2, т.5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за

възнагражденията за адвокатска работа, съобразно материалния интерес е 14148,85лв., но доколкото се претендира сумата по-малка от предвидената в наредбата, съдът следва да я присъди до този размер.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 79 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БУЛ ДРЙМ“ ООД, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], № 31, представлявано от управителя Е. Ц. срещу Ревизионен акт № Р-22221323004770-091-001/12.03.2024г. издаден от Г. И. М.- възложил ревизията и И. Г. К.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 821/14.06.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С., като неоснователна.

ОСЪЖДА „БУЛ ДРЙМ“ ООД, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], № 31, да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП С., сумата от 10 080 лв. /десет хиляди и осемдесет/ лева разноски в производството представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.